

TOTALNA RASPRODAJA JAVNOG ZDRAVSTVA

Od Hebranga do Kujundžića od javnog zdravstva do privatizacije

Samostalni sindikat zdravstva i socijalne skrbi Hrvatske kao predstavnik najveće sindikalne središnjice Saveza samostalnih sindikata Hrvatske koji sudjeluje u radu radne skupine za izradu nacрта Zakona o zdravstvenoj zaštiti javno je izrazio svoje neslaganje kako s radom radne skupine, tako i modelom pružanja zdravstvene zaštite kojeg članak po članak prezentira Ministarstvo zdravstva u ime Vlade Republike Hrvatske.

Najveći udar na socijalni dijalog sindikatima predstavlja činjenica da ni nakon dva dana rada članovi radne skupine nisu dobili cjeloviti tekst Zakona, a jačanje modela primarne zdravstvene zaštite za kojeg se zalaže predlađač tek se nazire. Međutim, ono što se za sada vidi bojimo se da je tek vrh sante leda koja će se obrušiti na javno zdravstveni sustav.

Ne uvažavajući činjenice da je Republika Hrvatska kao socijalna država izabrala da se zdravstvena djelatnost temeljem zakona obavlja kao javna služba, da se zdravstvena zaštita financira iz doprinosa građana putem Hrvatskog zavoda za zdravstveno osiguranje i Državnog proračuna, Ministarstvo zdravstva predlaže obavljanje primarne zdravstvene zaštite kao privatnu praksu kroz ordinacije.

Nema sindikat ništa protiv privatne prakse i poduzetništva u zdravstvu, ali ima protiv mogućnosti da se privatnu praksu financira javnim sredstvima građana.

Nevjerojatno je da za jačanje primarne zdravstvene zaštite koja je istaknuta kao cilj ovih izmjena zakona nije predložen i niti jedan vidljivi instrument predložen u zakonu osim uvođenja privatne prakse.

Ako se primarna zdravstvena zaštita kao čuvar ulaza u sustav zdravstva obavlja kao privatna praksa o kakvom javnozdravstvenom sustavu govorimo.

Doktori medicine i doktori dentalne medicine kojima ovaj prijedlog zakona omogućava obavljanje zdravstvene zaštite kao privatne prakse mogu biti zadovoljni jer on njima osigurava ispunjavanje uvjeta koje su stavili pred ministra zdravstva prijeteći bijelim štrajkom. Njima se zakonom ili barem onim dijelom zakona koji je dostavljen na raspravu omogućavaju privilegije i slobode koje doktori medicine u bolničkom sustavu ne mogu niti zamisliti.

U neke od predloženih sloboda spada prenošenja prava na obavljanje zdravstvene djelatnosti na osobu koju oni sami izaberu, obavljanje djelatnosti do 70 godina, mogućnost ostvarivanja prihoda iz raznih izvora, i rad izvan radnog vremena bez ograničenja. Pa tko ne bi bio zadovoljan, velika je sreća za nas da ih u obavljanju djelatnosti ne prate problemi bolničkih doktora medicine. Nije li to u najmanju ruku nejednako postupanje prema doktorima medicine u bolnicama.

Model koji je do sada prezentiran sindikatu je upitan u smislu zakonskog određenja djelatnosti a svakako je pravno nedorečen. Međutim iako se primjedbe sindikata ne uvažavaju i sindikate se doživljava kao antiprotivne dužni smo prema članovima koje zastupamo ali i zbog građana koji ovaj sustav financiraju kao javnu službu barem javno objaviti i tražiti da se ovaj model obavljanja primarne zdravstvene zaštite ali i zakon prezentira u cjelini i stavi na široku javnu raspravu.. nesporno je jedino stav sindikata:

SINDIKAT SE PROTIVI OBAVLJANJU PRIMARNE ZDRAVSTVENE ZAŠTITE KAO PRIVATNE PRAKSE U ORDINACIJAMA SVE DOK SE ONA FINANCIRA JAVNIM SREDSTVIMA- IZ DOPRINOSA GRAĐANA.

Predsjednik Sindikata: Stjepan Topolnjak